

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415010071
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5415010071.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Juraja Krupu, na verejnom zasadnutí konanom 2. februára 2016 prejednal odvolanie podané obžalovaným J. A. a prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/17/2015 z 27.10.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. A. a prokurátora z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 9T/17/2015-302 z 27.10.2015 bol obžalovaný J. A. uznaný za vinného, že v dobe od 03.02.2014 do 20.02.2014 bol ubytovaný v Dolnom Kubíne v hoteli „Park“, kde okrem ubytovania využíval aj služby poskytované v hotelovej reštaurácii a v hotelovom bare, avšak napriek viacerým osobným výzvam zo strany zamestnancov hotela nezaplatil za ubytovanie, ani za ním skonzumované jedlo a nápoje, pričom už v čase objednávky ubytovania vedel o svojej nepriaznivej finančnej situácii, keďže bolo voči nemu vedených niekoľko exekučných konaní, čím spôsobil spoločnosti ORAVA SKIPAR, a.s., IČO: 44716028 škodu vo výške 1.368,21,- Eur. Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 1 T r. zák., v spojení s § 37 písm. h), m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok. Súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/60/2014 zo dňa 03.06.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, sp.zn. 22T/185/2013 zo dňa 18.11.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti ORAVA SKIPARK, a.s., so sídlom Oravský Podzámok č. 381, IČO: 44716028 škodu vo výške 1.368,21,-Eur.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 27.10.2015 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení podstatnej časti a poučení o možnosti podania odvolania v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku prokurátor uviedol, že sa zatiaľ nevyjadruje, či podáva odvolanie voči vyhlásenému rozsudku a obhajkyňa uviedla, že zatiaľ sa nevyjadruje, či podá odvolanie voči vyhlásenému rozsudku. Krajský súd na tomto mieste poznamenáva, že hlavné pojednávanie 27.10.2015 na žiadosť obžalovaného bolo vykonané v jeho neprítomnosti a rovnako v jeho neprítomnosti bol vyhlásený rozsudok.

Dňa 29.10.2015 súdu prvého stupňa bolo doručené písomné podanie, ktorým prokurátorka v trestnej veci obžalovaného J. A. podáva odvolanie voči rozsudku súdu vyhlásenému na hlavnom pojednávaní 27.10.2015 vo vzťahu k druhu a výmere trestu. Dňa 10.12.2015 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania prokurátora, ktorý odvolanie odôvodnil nasledovne:

„Okresný súd Dolný Kubín na hlavnom pojednávaní dňa 27.10.2015, v konaní vedenom pod sp.zn. 9T/17/2015 uznal obžalovaného J. A., nar. XX.X.XXXX, vinným v zmysle obžaloby okresného prokurátora v Dolnom Kubíne č. Pv 175/14/5503. V tomto smere prokurátor nemá voči postupu súdu žiadne výhrady a voči výroku o treste odvolanie nepodal (ide o zrejmú nesprávnosť, pretože práve proti výroku o treste bolo podané odvolanie prokurátorom, ktoré je založené na č.l. 110 spisu - poznámka krajského súdu).

Pokiaľ však ide o uloženie druhu a výmeru trestu, prokurátor je toho názoru, že uložený trest nezodpovedá platnej právnej úprave a názory samosudcu vyjadrené v odôvodnení napadnutého rozsudku je nutné považovať za zmätočné a nesúrodé.

Súd pri odôvodňovaní uloženého trestu konštatuje, že obžalovaný spáchal žalovaný skutok pred tým, než boli vyhlásené rozhodnutia súdov, a to Okresného súdu Žilina, sp.zn. 22T/185/2013 a Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/60/2014 (je nesprávne uvedený dátum doručenia trestného rozkazu dňa 10.02.2015, avšak vo veci bol vydaný rozsudok dňa 03.06.2015!). Tým boli splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona. Napriek tomu však nepochopiteľne samosudca určil, že zrušením výroku o treste Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/60/2014 bola zrušená aj tá jeho časť, ktorou bolo rozhodnuté o zrušení výroku o treste rozhodnutia Okresného súdu Martin, sp.zn. 1T/44/2014, ktorý týmto „obživo!“.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona, okrem iného, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Na základe akého právneho podkladu samosudca vymedzil, že tým „obživne“ pôvodne zrušený výrok o treste predchádzajúceho rozhodnutia, to neozrejmil. Súčasne, bez ohľadu na tento sporný fakt, je potrebné upriamiť pozornosť na druhú vetu citovaného ustanovenia, podľa ktorej súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Obžalovanému bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/60/2014 uložený trest (súhrnný) odňatia slobody vo výmere dva roky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tunajší súd však obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, hoci zároveň, v zmysle § 42 ods. 2 Tr. poriadku zrušil výrok o treste citovaného rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica.

Hoci súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a zistený skutkový a právny stav vyhodnotil správne, jeho rozhodnutie vo výroku o treste je v rozpore so zákonom.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, navrhujem, aby Krajský súd Žilina ako odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne vo veci sám rozhodol, za súčasného zväženia upustenia od uloženia súhrnného trestu, s poukazom na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/60/2014“.

Dňa 11.11.2015 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie obžalovaného J. A. podané prostredníctvom obhajcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 27.10.2015, vedeného pod sp.zn. 9T/17/2015, ktoré je podané do všetkých výrokov rozsudku, pričom odvolanie bude odôvodnené písomne po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Dňa 28.12.2015 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného podané prostredníctvom obhajcu, v ktorom po konštatovaní výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa v časti voči výroku o vine a o náhrade škody zoberal odvolanie späť a odvolanie proti výroku o treste odôvodnil nasledovne:

„Okresný súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že na základe vykonaného dokazovania bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a že som ho ako obžalovaný spáchal, pričom som bol za jeho spáchanie trestne zodpovedný.

Pri rozhodovaní o vine okresný súd vychádzal z môjho vyhlásenia, preto v tomto smere nevykonával bližšie dokazovanie, ale konštatoval moju vinu na spáchaní žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby.

Pri rozhodovaní o treste okresný súd postupoval zo zásad platných pre ukládanie súhrnných trestov, keďže teraz posudzovaný trestný čin som mal spáchať v súbehu s ďalšími trestnými činmi - pred rozhodnutím Okresného súdu Žilina, sp.zn. 22T/185/2013 (trestný rozkaz mi bol doručený dňa 07.06.2014) a zároveň som spáchal v tomto konaní posudzovaný prečin skôr, než mi bol doručený trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/60/2014 (uvádzam, že v tejto veci

bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5T/60/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.08.2015).

Okresný súd Dolný Kubín teda rozhodoval o uložení trestu nielen za teraz posudzovaný prečin „Podvod“ podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ale aj za ďalšie dva trestné činy toho istého druhu. Okresný súd Dolný Kubín preto zrušil výroky o trestoch, ktoré mi boli uložené za tieto trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu s teraz stíhaným prečinom.

S vyššie uvedeným rozsudkom a jeho odôvodnením (v časti týkajúcej uloženia trestu) jednoznačne nesúhlasím, nakoľko ho považujem za zjavne nesprávny, nakoľko okresný súd pri svojom rozhodovaní zásadným spôsobom pochybil vo viacerých prípadoch.

Uloženie súhrnného trestu v prvej polovici upravenej trestnej sadzby vo vzťahu k celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti, považujem za neprimerane prísne a v rozpore so zásadou proporcionality trestu.

Zásada proporcionality trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchateľa a možnosti jeho nápravy. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy mám za to, že je potrebné zohľadniť môj postoj k spáchanému trestnému činu, kedy som sa k tomuto priznal a tento oľutoval.

Mám za to, že predchádzajúce uložené tresty sú postačujúce na ochranu spoločnosti, ako aj na moju nápravu. Tieto dostatočne, primerane a spravodlivo zohľadňujú účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie.

Súd prvého stupňa nevzal do úvahy, že pri ukladaní trestov treba vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Pri rozhodovaní o treste totiž nemožno posudzovať jednotlivé ustanovenia týkajúce sa ukladania trestu izolovane bez ohľadu na ich vzájomnú prepojenosť a súvzťažnosť, t.j. bez zhodnotenia toho, či ukladaný trest je v súlade so všetkými základnými zásadami, ktoré je konajúci súd pri ukladaní každého trestu povinný zohľadniť. Tieto základné zásady ukladania trestov ustanovené v § 34 zákona č. 300/2005 Z.z., Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „TZ“) sú ďalej spresnené a doplnené nielen obligatívnymi ustanoveniami napr. o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 až 38 TZ), o úhrnom treste, spoločnom treste (§ 41 TZ), súhrnnom treste (§ 42 TZ), ďalšom treste (§ 43 TZ), ale i fakultatívnymi ustanoveniami napr. o ukladaní trestu pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby (§ 39 TZ), o upustení od potrestania páchateľa prečinu (§ 40 TZ), o upustení od súhrnného trestu a ďalšieho trestu (§ 44 TZ) - viď Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/91/2010-231 z 21.09.2010. Pri úvahách týkajúcich sa ukladania súhrnného trestu podľa ustanovení § 42 ods. 1 TZ by mal súd skúmať aj to, či sú splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa ustanovenia § 44 TZ, teda či trest uložený skorším rozsudkom možno pokladať na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný.

V zmysle ustanovenia § 44 TZ súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 TZ, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný.

V dôsledku uvedeného mám za to, že sú splnené zákonom požadované predpoklady upustenia od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 TZ, pričom v tejto súvislosti poukazujem aj na stanovisko prokurátorky uvedené v jej odôvodnení odvolania zo dňa 09.12.2015, kde sama navrhovala zväziť toto upustenie od uloženia súhrnného trestu.

Taktiež za nesprávny a neprimerane prísny považujem postup súdu, kedy vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností, súd podľa § 38 ods. 4 TZ upravil trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona (0 až 2 roky) a zvýšil dolnú hranicu o jednu tretinu. Následne mi ukladal trest v prvej polovici takto upravenej trestnej sadzby (8 mesiacov až 2 roky).

Tu odkazujem na znenie ust. § 38 ods. 7 TZ, v zmysle ktorého sa ustanovenia odsekov 4 až 6 nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchateľa neprimerane prísne.

V neposlednom rade uvádzam, že časť odvolaním napadnutého rozsudku vzťahujúca sa k „obživeniu trestu“ uloženého v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin, sp.zn. 1T/44/2014 je nedostatočne odôvodnená a teda nepreskúmateľná, kedy absentuje bližšie zdôvodnenie ako aj právna úprava, na základe ktorej okresný súd zvolil vyššie uvedený postup, následkom ktorého sa stal znovu platným trest uložený v tomto konaní 1T/44/2014 na Okresnom súde Martin).

S ohľadom na uvedené skutočnosti teda navrhujem, aby krajský súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 27.10.2015, č.k. 9T/17/2015-302 a sám rozhodol tak, že upustí od uloženia súhrnného trestu, resp. aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie obžalovaného J. A. k dôvodom odvolania prokurátora a rovnako neobsahuje vyjadrenie prokurátora k dôvodom odvolania obžalovaného J. A..

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor uviedol, že čiastočne s poukazom na dôvody odvolania prokurátorky navrhuje, aby krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa a sám výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa reparoval. Obhajca obžalovaného s poukazom na dôvody odvolania navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa a upustil u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu. Obžalovaný J. A. prehlásil, že nemá čo súdu povedať.

Krajský súd ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúvavaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný J. A. a prokurátor síce podali odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatelia.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súd prvého stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a preto v súlade s § 257 ods. 8 Tr. por. dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykonal a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o uplatnenom nároku na náhradu škody.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu a odvolací súd považuje uložený trest obžalovanému J. A. za zákonný, primeraný a spravodlivý. Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že argumenty obžalovaného uvedené v písomných dôvodoch odvolania, ako i dôvody odvolania prokurátora neboli spôsobilé zvrátiť zákonný trest, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Skutočnosť, že odvolatelia sa nestotožňujú s právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku v súvislosti s výrokom o treste, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste a hodnotenie skutkových a právnych skutočností súdom prvého stupňa si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia po právnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúma v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby

odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne, skutkové a právne závery súdu prvého stupňa vo vzťahu k výroku o treste.

V súvislosti s odvolaním prokurátora krajský súd poukazuje na to, že z odvolania, ktoré sa nachádza na čl. 310 ako i z dôvodov odvolania, ktoré sa nachádzajú na čl. 315-316 spisu nevyplýva jednoznačne, či odvolanie prokurátor podáva v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Tr. por.) alebo v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.). Táto skutočnosť má pre rozhodovanie odvolacieho súdu podstatný význam, pretože ak prokurátor nepodal odvolanie v neprospech obžalovaného, má to za následok obmedzenú možnosť odvolacieho súdu odstrániť prípadne zistené nedostatky v tom smere, že nemôže rozhodnúť v neprospech obžalovaného, pokiaľ ide o trest (nemôže mu uložiť prísnejší trest). Pri posúdení podaní prokurátora podľa ich obsahu (§ 62 Tr. por.) a hlavne návrhu prokurátora, ktoré obsahuje odôvodnenie odvolania (čl. 316 spisu), kde navrhuje odvolaciemu súdu, aby v prípade sám vo veci rozhodol za súčasného zváženia upustenia od uloženia súhrnného trestu, vyhodnotil krajský súd odvolanie prokurátora ako odvolanie podané v prospech obžalovaného.

K samotným dôvodom odvolania prokurátora krajský súd primárne konštatuje, že sa nestotožňuje s názorom odvolateľa v tomto prípade, že uložený trest odňatia slobody rozsudkom súdu prvého stupňa je v rozpore so zákonom. V okolnostiach prípadu sa nemožno stotožniť s tvrdením prokurátora v odvolaní, podľa ktorého bolo obžalovanému uložený súhrnný trest miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Odvolaním napadnutým rozsudkom bol obžalovanému J. A. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok. Za situácie, keď bol zrušený výrok o treste vo veci Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/60/2014 a zostal následne v platnosti výrok o treste rozsudku Okresného súdu Martin, sp.zn. 1T/44/2014, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Súčet súhrnného trestu uloženého v prebiehajúcim konaní a v označenom konaní, ktoré bolo vedené pred Okresným súdom Martin (sp.zn. 1T/44/2014), predstavuje spolu 30 mesiacov, a teda ide o prísnejší trest odňatia slobody ako bol uložený vo veci Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/60/2014.

V prípade zrušenia rozsudku, ktorým bol uložený súhrnný trest, obnoví sa platnosť výroku o treste v predchádzajúcom rozsudku zrušeného pri ukladaní súhrnného trestu podľa § 35 ods. 2 veta druhá Tr. zák. (teraz § 42 ods. 1 Tr. zák. - poznámka krajského súdu) - rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4Tz/161/76.

Rovnaká argumentácia sa vzťahuje aj na tú časť dôvodov odvolania obžalovaného J. A., ktorý považuje časť odvolaním napadnutého rozsudku vzťahujúcej sa k „obživeniu trestu“ uloženého v trestnej veci vedený na Okresnom súde Martin, sp.zn. 1T/44/2014 za nedostatočne odôvodnenú, a teda nepreskúmateľnú.

Z dôvodov odvolania obžalovaného je ale nesporné, že obžalovaný primárne namieta neprimeranosť trestu, ktorý mu bol uložený rozsudkom súdu prvého stupňa a domáha sa upustenia od uloženia súhrnného trestu.

Podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu správne aplikoval a použil ustanovenia § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., pričom aj podľa názoru krajského súdu správne neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák., pretože vzhľadom na osobu obžalovaného nemožno konštatovať, že súčasné použitie § 42 a § 38 ods. 4 Tr. zák. je pre obžalovaného J. A. neprimerane prísne. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný J. A. má v odpise registra trestov celkom deväť záznamov z priebehu rokov 2009 až 2015, pričom spôsob akým konajúce súdy v minulosti pristúpili k ukladaniu sankcie obžalovanému J. A. považuje krajský súd za neprimerane benevolentný.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatelia a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste. Podľa názoru odvolacieho súdu uložené tresty budú v dostatočnej miere plniť svoj účel stanovený § 34 ods. 1 Tr. zák. Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich

páchateľmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu obžalovanému J. A. treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatela môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatelovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste. Pri rešpektovaní uvedených princípov krajský súd považoval trest uložený obžalovanému J. A. rozsudkom súdu prvého stupňa vzhľadom na všetky okolnosti prípadu za primeraný, a preto odvolacím požiadavkám odvolateľov nemohol vyhovieť. Krajský súd nepokladal trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

V súvislosti s návrhmi odvolateľov, ktoré obsahujú písomné odôvodnenia odvolaní krajský súd konštatuje, že z týchto návrhov nie je zrejmé aké nové skutočnosti majú byť predmetom nového prejednaní a rozhodovania súdom prvého stupňa. V písomných dôvodoch odvolaní odvolateľov absentuje akýkoľvek racionálny dôvod pre postup odvolacieho súdu podľa § 325 Tr. por.

Výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strážení zodpovedá stavu vecí a zákonu.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným a prokurátorom a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolania obžalovaného J. A. a prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.